

Kočevski zbor

«Bogata» tradicija iz časa komunizma se nadaljuje. V petek so v Kočevju organizirali proslavo ob 60. obletnici "zboru odposlancev slovenskega naroda", ki so ga tam organizirali komunisti od 1. do 3. oktobra 1943. Spet na državne stroške! V ospredju je sedelo nekaj predstavnikov postkomunistične elite, Kučan, Cerarjeva, Anderlič, okoli njih pa nekdanji revolucionarji. Slavnostni govornik je bil Borut Pahor, predsednik državnega zbora, ki se je sicer znebil floskul, kot so, da je bil zbor "za vojne razmere izjemen po svoji demokratičnosti", da je bil "izraz večinskega dela" naroda, omenil je "sijaj" zboru, toda poskušal je izreči tudi nekaj bolj uravnoteženih izjav, kar za politike kontinuitete ni običaj, kot npr. vprašanje, ali je bil zbor "mejnik slovenske državnosti ali mejnik revolucije", in da "boj za oblast ni vreden žrtvovanja slovenskih nacionalnih interesov".

Kočevski združbi je, kot je to že običaj, v *Sobotni prilogi Dela* namenil slavljeni zapis zgodovinar Božo Re-

seveda za upor proti okupatorju. Oblast se vzpostavlja po končani vojni. Samo slovensko-jugoslovanski primer je bil nekaj posebnega, ker se je samo tu izvajala revolucija. Izvedba revolucije v času okupacije pa je bila čista veleizdaja, najhujša v zgodovini Slovencev. Ta veleizdaja je terjala nad 70.000 žrtev, zraven pa še deset-tisoče invalidov, sirot, uničene vasi in mesta, povojno represijo, 45-letni udbovski režim, po 60 letih pa še post-totalitarno tranzicijo, ki ji ni videti konca. Tisti, ki te dni slavijo razne 60. obletnice goriške fronte, zavzetja

Zaradi ko

Turjaka, kočevskega zboru, ustanovitve Vojkove brigade (občina Cerkljevo), slavijo samo svoje pozicije na oblasti, v šolstvu, pri javni propagandi in pri pokojninskih privilegijih.

Če bi bila Slovenija pravna država, bi morali pred dnevi na Turjaku aretirati nekaj tam zbranih, ki so slavili svoj velezločin uničenja protirevolucije, ki se je pred partizani kot izrazito revolucionarno vojsko, kar

Z državnim denarjem se kot pod komunizmom slavijo zločini komu

pe. Ko bo Delo objavilo kvalificiran odgovor na takšne pisarije, bo nekaj vredno, do takrat pa je to samo arogantno propagandno glasilo, ki mu je pomembnejša indoktrinacija bralcev z novo-starimi miti kot pa resnica.

Kočevski zbor ni bil nikakršna "stopnička slovenskega 'fragmentarnega' parlamentarizma", kot je svojo pisarijo naslovil Repe, ampak kvečjemu stopnička pri izvedbi komunistične revolucije. Nikjer po evropskih zasedenih deželah ni med vojno nihče ustanavljal oblastnih organov. Takrat je bil čas za vojno in

Turjak menda jasno kaže!, zatekla v zavetje grajskih zidov. Po Turjaku, Grčaricah, Pudobu, Blokah, Begunjah itd. so v ozadju kočevskega zboru sistematično in množično pobijali vojne ujetnike. 600 so jih pomorili takrat. Boris Kidrič, ki je bil poleg Kardelja glavni kolovodja takratnega morilskega pustošenja po deželi, je nekaj dni po zboru v partijskem glasilu zapisal: "Zbor odposlancev je enodušno obsodil belo in plavo gardo ter zahteval, naj ju narodna oblast energično, brez usmiljenja iztrebi."

Ivo Žajdela